wõlgu, kalli ent wirga tohtertamise man mite enamb kui 2 rubla. Koguduse tõbitsid peap arst oma hoole alla wõtma, see'arbis om tema Jumalast säetu; kui ennege ütskõrd temast nõuwu palleldas, sis om tema ka ennege ni kawwa oma abiga ligi, kui teda tahetas pruuki; ent kui kogudus sedawiisi teda palgab, et ta ütewärki man saisap nink kilgin asjun koguduse nõwwuandja om, sis om kogudusel temast hoopis suuremb abi.

Kui kogudusel arst om, ke koguduse keskel elap, sis om abi rutu käen, kui äkitselt häda päältuleb. Wälimene wiga, ni kui käe- ehk jalalu om murdnu ehk liikmest niksatanu, ehk keake om henda waiwa wäitse ehk kirwega haawanu, ja kangeste werd joosep, ehk kui keake jooskjast waiwatas, tarwitap mõnikõrd wiibimata abi, sest et muidu sütimist ei ole loota. Mitu sanii, kea jalga lonkawa ehk kelle käewarre kange omma, omma seeläbi sandis jäänu, et mite sedamaid arsti es ole ligi, kui õnnetus sündi. Latsewoodil om eśtäralikult arsti abi rutu waja. Se asja pärast om iladaigu jutu willand olnu nink tunnus waja kül olewat, et maal wäljaopatu ämma saas peetus; ent sest et se wääga kallis tulep masma nink ämmast omete abi ei ole, kui nahasaamine liig ränk om, sis peawa meie kabese latsewaiwan seega lepima, et saksa arst neide woote ete astup. Kui latsewoodi häda suur om, sis om suurt tarkust waja, peap latsetõstjal peenikene nink pehme nink häste harjutetu käsi olema, peap ta i'maheitimata nink tasatse loomuga olema, nink seda kiik ei ole kabestst loota, kea ei ole mitu ajastaiga tohtri opuse al olnu nink harwaste ennege api kuttsutas.

Pikaliste tõpe man ei näü ni hädaste waja olewat, et tohter rutu käsil om. Mõni pikaline tõbine sai ka terwes, kui poig ehk perenaine ehk ka mõni tutaw mõisa läts pereemanda käest rohtu otsma, ehk

kui sest abi es sa liina sõit nink aptekist rohtu ostse, ent se man läts palju aiga nink raha üles nink tõbitsel es ole kunage õiget rõemsat lootust pea terwes saada. Ent kui kogudusel oma arst om, ke sagede tulep tõbist kaema, sis lät kiik asi oma säeduse pärra edesi, pruugitas rohtu niida kuis waja om nink ei lasta tõbi liig pikalises jääda. Mes kahju sest tulep, kui arst mite esi haiget ei näe, seda pidi nüüd ildaigu weel Peipsi rannan üts naine tundma nink oma eluga tõtestegema. Ütel päiwal oli tema kalapüüdmise man abis nink nakas õdangul kodu tullen rüüstama, tundse zuskajat rinnun nink es jõwwa jalgu pääl saista. Tema omatse mõtliwa et ta tööst om wäsinu, saadiwa teda sanna nink loodiwa et sest rutu abi saap. Ent kui sest ka abi es sa, sis minti mõisa rinnarohtu otsma; ent ei midake, haige es sa parembas. Mees läts 50 wersta maad liina, nink ostse aptekist rinnapulwert. Seda pulwert neelas tõbine mitu aiga, ent jõud läts iks kasinambas; naine rüüstas selget mäda wälja, läts iks kõhetumbas ñink jala nakstwa paistetama. Nema paniwa teda ratile nink weijewa liina tohtre manu. Tohter kaije tema rindu ära nink es anna häädt lootust. Oles temal, kui ta kalaloomusest kodu tuli, sedamaid saanu kupu lastus nink pääle to tohtre hoole al sündsat rohtu antus, tema oles rutu terwes saanu; ent nüüd oli tiisikus walmis nink naine pidi tema kätte koolma. Sagede nätas talurahwa man laia paise jalgu küllen päälpool ehk alpool põlwe, mes ennege seeläbi omma sündinu, et rahwas esihenda tohtertap nink saksa tohtrilt nõuwu ei küsi. Edimält ei ole muud midake näta kui üts werew plek naha pääl, mes roosis nimitetas. Sinna pantas tük suhkrupapert pääle nink arwatas, et nüüd midake enamb ei ole peljata. Ent kotus nakap iks enamb paistetama nink wõtap mulgu sisse, kost mäda wäljajoosep,